

15 ANI DE LA REGLEMENTAREA PROFESIEI DE ASISTENT SOCIAL

Evoluția profesiei de asistent social în România a fost sub influența perioadelor istorice prin care societatea noastră a trecut. Dacă începutul asistenței sociale apare în contextul modernizării statului ca urmare a Marii Unirii din 1918, dispariția profesiei de asistent social în 1969 apare ca urmare a ideologiei statutului socialist din perioada de după 1945. Odată cu schimbările din 1989 se crează contextul în care profesia de asistent social re apare la nivelul specializărilor universitare, astfel că se crează cadrul de formare și totodată prin dezvoltarea sistemului de asistență socială apare nevoia de specialiști în domeniu.

Anii 90 sunt cei care pun bazele dezvoltării învățământului universitar pentru asistenții sociali și reprezintă și perioada în care se dezvoltă sectorul public și privat în domeniul asistenței sociale.

Profesia de asistent social era total necunoscută la nivelul societății, fapt ce a condus la apariția asociațiilor formate din asistenți sociali care urmăreau promovarea profesiei de asistent social. Toate acestea au condus la apariția Federației Naționale a Asistenților Sociali care a avut ca scop reglementarea profesiei de asistent social în România. În urma acestor demersuri realizate de către comunitatea asistenților sociali și prin directă implicare a acestora, în 2004 a fost posibilă apariția Legii 466 privind statutul asistentului social. Cadrul creat de lege a permis înființarea în 2005 a Colegiului Național al Asistenților Sociali iar de la acest moment asistentul social devine profesie reglementată în România. La 15 ani de la apariția legii privind statutul asistentului social putem să spunem că profesia de asistent social este vizibilă la nivelul societății, că statutul profesional este puternic conturat în cadrul sistemului de asistență socială iar importanța rolului asistentului social este recunoscută de către toți actorii din domeniul social.

Toate aceste lucruri sunt rezultatul procesului început acum 15 ani, în prezent profesia de asistent social urmând să își cristalizeze și mai bine rolul și statutul prin dezvoltarea practicii profesionale, a unui sistem de supervizare și formare continuă precum și prin promovarea dezvoltării sistemului de servicii sociale la nivel național.

Cristian Roșu
Asistent Social Principal

CUPRINS

pag.1 Editorial
pag. 2 -4 Interviu
lunii

pag. 4-9
Evenimentele lunii
noiembrie

de 15 ani împreună

Interviul lunii

Voichița Tomus - specialist în protecția copilului -UNICEF România

Reprezentați o organizație care militează pentru promovarea și respectarea drepturilor copilului prin programele și proiectele dezvoltate și implementate la nivel național și internațional. Care sunt problemele prioritare în România, în prezent, în domeniul protecției copilului?

Dincolo de faptul că nu sunt ”numai probleme” ci ”și rezultate”, aș vrea să se vadă și acestea, care de ani de zile au fost realizate în domeniul protecției copilului. Trebuie să spun că noi recunoaștem că există o listă lungă de probleme rămase de adresat, nu foarte simple, unele din ele conexe și ca atare apreciem că în România mai este încă mult de muncă cu privire la promovarea și respectarea drepturilor copilului. Am să menționez, însă, două dintre ele, care mi se par critice, una ar fi legată de ceea ce noi numim generic prevenire, prevenirea riscurilor, prevenirea vulnerabilităților, prevenirea situațiilor dificile, de marginalizare, de vulnerabilitate, cum doriți să le denumim. În general sistemul - și când mă refer la sistem mă refer la sistemul de protecție a copilului- a fost construit mai degrabă să fie un sistem reactiv, respectiv, să răspundă după ce problemele deja au apărut, un sistem care are mai degrabă un rol de recuperare, reabilitare, restaurare și în foarte mică măsură un rol preventiv. Politicile publice încep să vorbească mai mult despre prevenire și despre nevoia de a interveni timpuriu, însă, din punctul nostru de vedere, se face încă mult prea puțin, mai ales la țară și mai ales în zonele cele mai defavorizate cu privire la identificarea timpurie a problemelor, intervenția timpurie, ajustată la nivel local, sunt toate elemente pe care noi considerăm că trebuie adreseate cu prioritate.

A doua problemă este legată de coordonarea tuturor actorilor, coordonare care noi o vedem absolut necesară, atât pe verticală, de la autoritățile centrale, cele care fac designul politicilor publice până la autoritățile locale care trebuie să le implementeze și care nu totdeauna se aliniază așa cum ar trebui. De altfel, este absolut necesară și o coordonare pe orizontală, între sectoare, având în vedere, că cele mai multe probleme ale copiilor și ale familiilor lor, sunt complexe și nu sunt exclusiv apanajul unui sector sau domeniu de activitate și atunci coordonarea între profesioniștii de la nivel local, între instituțiile de nivel județean, central, între politicile sectoriale, trebuie privită cu multă atenție și responsabilitate pentru că nu vom reuși să avem un impact pozitiv dacă nu procedăm în consecință. De ani de zile lucrăm împreună cu Autoritatea Națională pentru drepturile copilului (denumirea curentă Autoritatea Națională pentru drepturile persoanelor cu dizabilități, copii și adopție) care are în mandatul său promovarea și respectarea drepturilor copilului și care printre altele, are rol și de coordonare a tuturor activităților legate de promovarea drepturilor copilului.

Problema semnificativă, pe care o vedem noi și nu numai noi, pentru că este sesizată inclusiv de Comitetul ONU cu privire la drepturile copilului, care la observațiile făcute la ultimul raport de țară menționează că o astfel de structură coordonatoare - și nu mă refer acum neapărat la Autoritatea națională-, trebuie să aibă o poziție mai înaltă în ierarhia instituțională, astfel încât să poată coordona ministerele și respectiv, ministrii care au responsabilități în domeniul promovării și respectării drepturilor copilului. Ne referim mai precis la Ministerul Educației, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Justiției, Ministerul Sănătății, însă, categoric la aceeași masă trebuie să fie și Ministerul de Finanțe, Ministerul Fondurilor Europene, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. Astea sunt câteva dintre ministerele a căror coordonare este necesară pentru promovarea și respectarea drepturilor copiilor, la care ar trebui adăugată și nevoia de colaborarea tuturor acestor instituții publice cu al treilea sector.

Foto credit - Gabriel Vockel
Deputy Representative, UNICEF Romania.

**Nu sunt ”numai probleme” ci ”și rezultate”!
să se vadă și acestea, care de ani de zile au fost realizate în domeniul protecției copilului.**

UNICEF Romania / Raluca Manta / 2012 / Buzau /
Visiting children in the emergency placement center

Ceea ce vreau să spun este că ideea de asociere a unui astfel de mandat cu o instituție la nivel central, o considerăm absolut benefică, însă ar avea eficacitate crescută dacă ar fi la nivel mai înalt, chiar la nivelul Cabinetului Prim-ministrului, cancelariei guvernului așa cum, de altfel, istoria relativ recentă a demonstrat că inclusiv în România poate funcționa bine și mă refer aici la România până în anul 2004, sau după cum este organizat în alte țări, unde există fie Ministerul copilului și familiei, fie entități imediat sub Prim ministru, Secretariatul General al Guvernului, sau agenții dedicate care au rolul de a coordona eforturile din domeniul protecției și promovării drepturilor copilului.

Pe 20 noiembrie sărbătorim Ziua internațională a drepturilor copilului, data la care Adunarea generală a ONU a adoptat Declarația pentru Drepturile Copilului și Convenția pentru Drepturile Copilului. Anul acesta s-au împlinit 30 de ani de la semnarea Convenției pentru Drepturile Copilului de către România, tratat internațional cu cea mai largă ratificare. Care sunt drepturile copilului cel mai des neglijate și ce putem face pentru a diminua și chiar elimina acest fapt?

O întrebare, la care recunosc că m-am gândit un pic, pentru că tentația e să te uiți în media și să zici aaa!!... dreptul la sănătate...uite ce mulți copii nevaccinați sunt în România și ajung să moară pentru că nu au acces la vaccin antirujeolic de exemplu sau... dreptul la educație, pentru că sunt mii de copii care fac kilometri întregi ca să ajungă la școală sau da... dreptul la justiție pentru că încă sunt copii care ajung în centre de detenție fără să primească, încă șansa la măsuri alternative de reabilitare: Însă aș vrea să spun, ca încă nu știm care sunt drepturile copilului cel mai des neglijate și asta e în sine o încălcare a drepturilor copilului, pentru că mult prea puțin se analizează care este de fapt situația copilului în România. În fapt există prea puține informații care vin uneori din studii calitative, de ici pe colo, și nu există un sistem de monitorizare comprehensiv care să poată să urmărească situația și respectiv respectarea și promovarea drepturilor copilului în mai multe domenii, care să aibă o transparență și o acuratețe astfel încât oricine din România să poată să înțeleagă ce se întâmplă cu copii din țară și nu numai din oraș ci și de la țară, și copiii din București sau un copil din oricare județ al țării.

Ca atare, eu cred că este un drept al copilului ca autoritățile publice și chiar societatea civilă să cunoască și să știe ce li se întâmplă copiilor și care este problema lor cea mai mare. UNICEF militează de multă vreme în organizarea instrumentelor de monitorizare, a unei baze de date transparente, care să poată urmări situația copilului și ca atare ne gândim încă la diverse metode și strategii prin care astfel de instrumente și sisteme, care la ora actuală, folosind tehnologia accesibilă, ar putea să creeze o oglindă a situației copilului, care să poată fi realizată chiar în timp real. Poate că legat de asta, ca o alta fațetă, aș vrea să spun că toate astea sunt legate de alocarea de resurse pentru copii. În sine, este un drept al copilului - ca de fapt toate drepturile copilului așa cum sunt enunțate în Convenție (nr. Convenția ONU cu privire la drepturile copilului), alocarea de resurse, deși "în limitele pe care le poate asigura statul" este o sintagmă care este restrictivă.

Este sistemul de protecție a copilului din România unul centrat pe drepturile copiilor și familiilor acestora?

Dacă luăm litera legii și ne uităm la ea, litera legii este în linie cu principiile Convenției (n.r. Convenția ONU) cu privire la drepturile copilului și practic, dacă stăm să analizăm și strategiile și politicile publice din domeniul acesta, spunem da, ele toate promovează abordarea care este centrată pe copil, promovează designul intervențiilor care sunt centrate pe copil și pe familie. Din păcate, noi vedem în multe situații, că traducerea în practică a acestor principii se pierde în special la nivel local, și spiritul a ceea ce apare în lege de foarte multe ori este ciuntit și realizat incomplet, atunci când interacționăm cu copilul și nu respectăm prevederile strategiilor și a altor acte normative în vigoare. Aș spune că, dacă este ceva ce ar trebui îmbunătățit sau ar trebui făcut altfel decât am făcut în ultimii 15 ani, chiar 30 de ani - pentru că tendința este să îmbunătățim, ba într-o parte ba în alta - ar trebui să avem mai bine o abordare care să schimbe un pic lucrurile, să schimbe un pic felul în care facem lucrurile, în ceea ce privește participarea copiilor. Ceea ce avem de fapt, e mult prea puțin, și spre exemplificare ne gândim la cineva care stă într-un birou și gândește o lege care ar trebui să aibă în centru copilul. De fapt ar trebui să fie invers: să mergem să vorbim cu copiii, să vedem ce opinii au ei și abia atunci să facem un design. Deciziile care îi privesc trebuie luate cu consultarea lor și cu participarea lor și cred că, cu adevărat ideea de a avea un sistem, oricare ar fi el, nu numai de protecție a copilului și un sistem de sănătate care să aibă valorile centrate pe copil, este un sistem care discută cu copilul, care îl încurajează să participe, să ia în considerare ceea ce are un copil de spus, un copil și familia lui desigur.

Care este, din punctul d-voastră de vedere, rolul asistentului social în sistemul de protecție a copilului și ce instrumente ar trebui să aibă asistentul social dintr-o comunitate pentru a-și îndeplini cu succes atribuțiile?

Și aici răspunsul e lung pentru că s-au efectuat studii, s-au scris cărți și mulți colegi din mediul academic s-au aplecat asupra acestei probleme.

Foto credit - Gabriel Vockel
Deputy Representative, UNICEF Romania.

unicef UNICEF Romania / Liviu Andrei / 2010 / Drochia, Dorohoi, Botosani / Assessment mission for emergency flood relief

Este în regulă, putem înțelege, însă nicidecum nu ne-am pus problema că aceste resurse pe care le poate alocă statul pot fi mai mari și trebuie să fie mai mari. Nu poți să faci un sistem de colectare a datelor și de monitorizare a situației copilului, fără să nu ai oameni pe teren, fără să nu ai instrumentele necesare, fără tehnologia necesară, fără să nu ai alți oameni la nivel județean care să analizeze datele astea, nimic nu se poate face prin voluntariat și bunăvoință, ci prin alocare de resurse suplimentare și care de altfel trebuie promovate.

Din punctul meu de vedere, rolul asistentului social trebuie să fie unul aproape de copil, aproape de familie și treaba aceasta nu se poate realiza fără prezența sa fizică la nivel local, fără vizitele la domiciliu, fără participarea lui în cotidianul copilului, care este fie acasă, la școală, la medic, în excursie. Și când spun participare, nu mă gândesc la asistentul social care să fie tot timpul prezent acolo, ci mă gândesc mai degrabă la culegerea de informații direct de la copil despre toate aceste lucruri, făcute categoric prin vizitele la domiciliu sau prin interacțiunile cu copilul și familia.

Am văzut familii care din cauză că se întâmplă asta, apreciază că asistenții sociali sunt niște eroi și... îmi aduc aminte de imaginea unui copil care vorbește despre asistentul social din primărie ca despre eroul său și asta pentru mine este ceva fantastic pt că noi nu avem copii care se bucura de Batmani, Wonderwomen, Supermani, ci avem copii care se bucură că există un asistent social în preajma lor. Și cred că asta e rolul lor să fie eroii copiilor și a familiilor cele mai defavorizate și asta în primul și în primul rând o pot face prin prezența lor acolo. Și sigur că asta depinde și de asistentul social, dar și de un sistem care trebuie să încurajeze prezența asistentului social în teritoriu. În plus, aș vrea să adaug două lucruri de care ar mai avea nevoie asistentul social: tehnologie și iar tehnologie, pentru că mi se pare că asistentul social își pierde mult timp, energie și tot felul de resurse prin redactarea de hârtii care au importanța lor la un moment dat, dar care trebuie înlocuite de tehnologie. Cred că întreaga parte de muncă administrativă poate fi mult îmbunătățită prin accesul la tehnologie. Și al doilea lucru de care are nevoie asistentul social sigur nu în ultimul rând, și poate ceva mai clasic, este suportul pentru formare și educație continuă. Peste tot în lume progresul se realizează numai prin educație continuă și ca atare, asta ar trebui să fie. Nu știu ce aș putea să zic că e mai important tehnologia sau educația continuă și ar fi greu să aleg una din cele două, dar ambele mi se par esențiale. Educația continuă asigură și socializarea în domeniul profesional, crearea de rețele de suport între profesioniști. Și când ne uităm și la alte profesii, acestea excelează atunci când au acces la tehnologie și educație continuă.

Un mesaj pentru asistenții sociali din România.

Pe mine m-au inspirat oameni mari și mă inspiră cei care au reușit să creeze valori, care au reușit să îndemne oamenii să realizeze lucruri mărețe în viața lor sau recunoscute postum. Mie îmi place ceea ce zice J.F.Kennedy: *nu întreba ce poate face țara ta pentru tine, întreabă-te ce poți face tu pentru țara ta...* Și chiar dacă am auzit zilele trecute la întâlnirea cu asistenții sociali și chiar și eu am spus că statul trebuie să asigure pentru asistenții sociali diverse condiții de muncă, parafrazându-l pe Kennedy, eu aș îndemna asistenții sociali să se gândească și ce pot face ei pentru copii și familiile lor, pentru sistem și pentru țară. Uneori ceea ce vine din interior: dedicația, devotamentul, interesul, un pic de suflet și de inimă sunt ceea ce-i transformă pe asistenții sociali în eroi și cred că eroii pentru copii pot, același timp, să fie eroi pentru schimbări de paradigmă în cadrul sistemelor, atunci când ajung să fie o masă critică și să să-și promoveze principiile. Ca atare, îi încurajez pe toți asistenții sociali să se mobilizeze, să lupte pentru meseria lor, să fie mai activi în a-și promova principiile și spun asta cu recunoaștere pentru Colegiu (n.r. Colegiu Național al Asistenților Sociali), pentru ceea ce a făcut până acum, însă câteodată e bine și ca asistentul social de la firul ierbii să fie cel care să lanseze un apel, o chemare sau o mobilizare care să atragă atenția asupra problemelor, să propună soluții și să determine ulterior schimbări.

Evenimente luna noiembrie

4 noiembrie 2019 – **Ziua profesiilor liberale din România**, ediția a XII-a; Cristian Roșu, vicepreședinte CNASR a prezentat rolul profesiei de asistent social în interesul public.

1 noiembrie 2019 - workshop **"Rolul instituțiilor de evaluare, monitorizare și control în domeniul serviciilor sociale"** organizat de Sucursala Teritorială Prahova a CNASR – eveniment creditat cu 1 credit

Evenimente luna noiembrie

În data de 11 noiembrie Sucursala Teritorială Dolj a CNASR organizat workshopul **“Modalități de gestionare a stresului și conflictelor în munca de asistent social”**, eveniment creditat cu 2 credite

Sucursala Teritorială Brașov a Colegiului Național al Asistenților Sociali din Români împreună cu Universitatea Transilvania, Facultatea de Sociologie și Comunicare, Specializarea Asistență Socială a organizat în data de 13.11.2019 schimbul de experiență **„Asistența socială între provocări și certitudini”**, la care au participat 55 de persoane - studenți și asistenți sociali care activează în domeniul asistenței sociale de pe raza județului Brașov.

14 noiembrie 2019 - Sucursla Teritorială Bacău a Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, a organizat workshopul **”Implicarea asistenților sociali în prevenirea și tratarea fenomenului de devianță”** – eveniment creditat cu 2 credite.

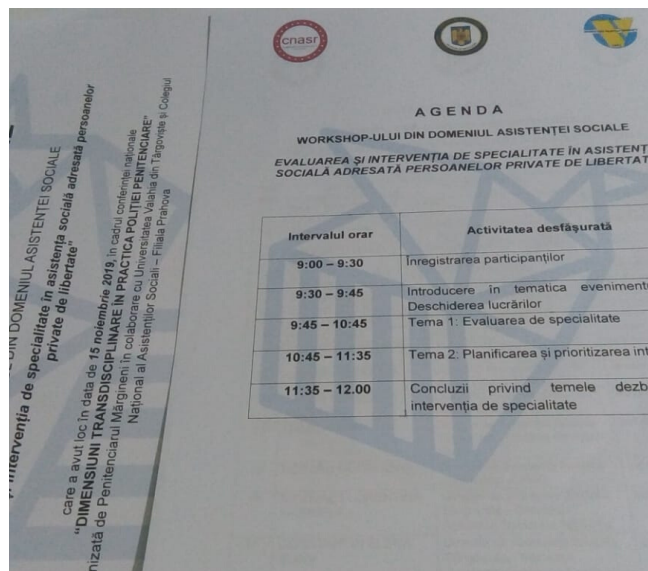

15 noiembrie 2019 - **“SEARA ASISTENȚILOR SOCIALI DIN MOLDOVA”**, Ediția a II-a, eveniment organizat de Sucursala teritoriala Iasi, s-a desfășurat în Aula Bibliotecii Centrale Universitare "Mihai Eminescu" din Iași. La eveniment au participat aproximativ 350 asistenți sociali, specialiști din domeniul social, cadre didactice universitare, studenți, masteranzi, doctoranzi veniți din toate județele Moldovei.

Evenimente luna noiembrie

15.11. 2019, a avut loc workshop-ul **"Evaluarea și Intervenția de Specialitate în Asistența Socială Adresată Persoanelor Private de Libertate"** organizat de Penitenciarul Mărgineni în parteneriat cu Structura Teritorială Prahova a CNASR, în cadrul Conferinței naționale **"Dimensiuni Transdisciplinare în Practica Poliției Penitenciare"** – eveniment creditat cu 2 credite.

Interval orar	Activitatea desfășurată
9:00 – 9:30	Înregistrarea participanților
9:30 – 9:45	Introducere în tematica evenimentului Deschiderea lucrărilor
9:45 – 10:45	Tema 1: Evaluarea de specialitate
10:45 – 11:35	Tema 2: Planificarea și prioritizarea intervenției
11:35 – 12:00	Concluzii privind temele de dezbateri intervenția de specialitate

19.11.2019 a avut loc workshopul **"Procedura Operațională privind identificarea, înregistrarea, raportarea și managementul cazurilor de Violență în familie"** organizat de Sucursala Teritorială Satu Mare a CNASR, eveniment creditat cu 2 credite.

În zilele de 19 și 20 noiembrie 2019 Sucursala Teritorială Vâlcea a CNASR a organizat workshopul **"Rolul și locul copilului în familie"**, evenimentul a fost creditat cu 2 credite

„Săptămâna Drepturilor Copiilor” în județul Dolj – 18-22 noiembrie 2019 – eveniment organizat de Sucursala Teritorială Dolj a CNASR

Evenimente luna noiembrie

În perioada 21-22 noiembrie 2019 s-a desfășurat conferința **"Întărirea Forței de Muncă din Asistență Socială din România"** - eveniment organizat de Colegiul Național al Asistenților Sociali în parteneriat cu UNICEF România. În cadrul conferinței Florin Lazăr, președintele Comisiei de Cercetare a CNASR a prezentat „Analiza sistemului de asistență socială din România din perspectiva principalei sale resurse- asistentul social” iar Mihai Iovu, membru al Comisiei de Cercetare a CNASR a ne-a oferit o Analiză privind competențele asistenților sociali. Tatiana Duță, asistent social principal, a prezentat „Codul de practică a asistentului social. Evenimentul s-a bucurat de prezența a peste 60 de asistenți sociali, care au participat la cele 6 ateliere de lucru ce au avut ca teme de dezbatere: Creșterea numărului de asistenți sociali recrutați în serviciile sociale (în special în mediul rural și în comunitățile dezavantajate), îmbunătățirea gradului de păstrare în sistem a profesioniștilor cu experiență, îmbunătățirea capacității de intervenție a asistenților sociali, competențele profesionale, standardele profesionale și formarea profesională. Evenimentul a fost creditat cu 2 credite profesionale.

25 noiembrie 2019 – **Ziua internațională pentru eliminarea violenței asupra femeilor** – eveniment organizat de Sucursala Teritorială Giurgiu a CNASR - eveniment creditat cu 2 credite

Evenimente luna noiembrie

În data de 27 noiembrie 2019 a avut loc Gala de Decernare „**Premiile Drepturilor Copilului Korczak**” organizată de FONPC – Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil. Colegiul Național al Asistenților Sociali a fost reprezentat de domnul Doru Buzducea – Președinte CNASR, care a fost membru al juriului și de doamna Diana Cristea - Secretar Executiv CNASR, care a înmănat Premiul dedicat unui profesionist din cadrul instituțiilor/autorităților publice locale, centrale

Conferința "**Incluziunea socială a persoanelor cu risc infracțional la confluența dintre prevenția și intervenția socială**", organizată de către Sucursala Teritorială Hunedoara a CNASR în data de 29.11.2019, în parteneriat cu Penitenciarul Deva. Evenimentul a fost creditat cu un număr de 2 credite profesionale.

Comisia de avizare și atestare profesională a analizat 169 de dosare privind obținerea avizului de exercitare a profesiei de asistent social.

Comisia de formare profesională a analizat 13 cereri privind creditarea unor programe de formare profesională continuă.

Contact

Bucuresti, Str. Biserica Amzei, nr.29, et.3, sector 1,
cod postal 010393

tel1: 0748 124 585

tel2: 021 317 51 25

fax1: 031 817 20 47

fax2: 021 317 24 30

e-mail: cnasr@cnasr.ro

site: www.cnasr.ro

Așteptăm sugestiile și propunerile voastre în legătură cu informațiile pe care vreți să le regăsiți în viitoarele numere ale newsletterului.